

Ničivé, brzdící síly a protiváha Kristova činu

Esoterní hodina, Berlín, 16. prosince 1911

Zápis A

Ve svých meditacích si záhy povšimneme, že se proti nám staví cosi jako brzdící síla. S ní se musíme důkladně seznámit a poznat, že je příbuzná s celou ničivou mocí Země. Země prochází ničivým procesem. I vnější věda uznává novotvary na povrchu Země jako produkty ničivých sil. Od poloviny atlantského období tyto ničivé síly narůstají (připravovaly se již dříve) v důsledku karmy vytvořené člověkem. Je to nevyrovnaná karma, co posiluje ničivé síly Země; Země se již stala fyzickou mrtvolou, která by se musela úplně vydělit a vypadnout z vývojového plánu Země, kdyby nebyla zasáhla jedna silná moc. Všechno, co souvisí s vývojem Země, je prostoupeno těmito ničivými mocnostmi, jimiž jsou luciferské bytosti, které zůstaly na Měsíci. Ze své kosmické moudrosti to jedna bytost poznala a ještě dříve zůstala v měsíčním období vývoje - ona zůstala už i na Slunci, ale my teď mluvíme o Měsíci - aby do vývoje Země mohla vložit něco panenského, co není zachváčeno těmito ničivými silami.

Až do poloviny atlantského období působily budující síly. Člověk je viděl za májá. Svou nevyrovnanou karmou ale člověk víc a víc posiloval váhu ničivých mocností, takže při mystériu na Golgotě třetího dubna roku třicet tři se vahadlo vah nacházelo v rovnováze; a tehdy byl do druhé misky vložen čin Kristův. Kristus se spojil se Zemí, takže teď každý člověk může nalézt Krista v nejhlubším nitru své duše. Člověk by musel utonout v májá, jež ho obklopuje; tehdy se Kristus spojil s vývojem Země, aby ho člověk za májá opět našel.

My víme, proč byla tato májá bohy utkána: aby člověk nemusel žít ve světě pravdivosti spután jeho nádherou, nýbrž aby se k němu mohl svobodně obrátit. Víme, jaké jsou naše stavy bdění a spánku. Ve všech dobách člověk ještě v okamžiku probouzení viděl skrze závoj májá božské bytosti, v době mystéria na Golgotě však již jen bytosti démonické. Pak se brána úplně uzavřela a člověk by musel v májá utonout. Ve starých dobách musel být Eliášův plášť - tedy síla - předán Elíšovi, aby jím rozdělil vody Jordánu a bez nebezpečí přešel; Kristův předchůdce bdi nořil pod hladinu Jordánu. Člověk musel projít vodou; je mu však dán materiál, z něhož si sám může postavit most, aby přešel na druhou stranu a neutopil se. Kristus samotný dává sám sebe jako tento materiál.

Člověk by ovšem mohl spatřovat omezení své svobody³ v tom, že se má připojit k této vítězné Kristově síle; avšak Kristus ponechává v přijetí své bytosti tolik svobody, že jej nelze nalézt žádným fyzickým prostředkem, dokonce ani rozumem, ani přemýšlením, protože rozum člověka k něčemu nutí. Rozum¹ je prostoupen luciferskými silami, a než tyto síly zasáhly, zůstal Kristus zpátky, a člověk ho proto nalézá v mystických hlubinách své bytosti. Dřívější náboženství byla výrazem příslušného stavu vědění, a křesťanství je dááno za vinu, že v ničem není spojeno s vnějším vědáním. V nadcházejících dobách křesťanství ovšem překročí hranice všeho vnějším způsobem naleznutelného a poznatelného, i dnes ho lze nalézt jen ve vnitřním prožívání. Často jsme už poukazovali na to, jak se v příštích dobách skutečným zjevení Krista.

Kam se podíváme, jsme obklopení májá, a z našeho nitra zní jedna pravda: silná touha, jež žije v každé lidské duši; neboť z Boha jsme se zrodili. A v další májá neutoneme, neboť v Kristu umíráme; v božském jáství zaniká smrtící vydělenost. A celiství opět vstaneme z mrtvých, silní a svobodní; z Ducha svátého povstaneme. V těchto slovech, s nimiž se máte v meditaci spojit, toho bylo podníceno tolik, že s tím budete mít práci na mnohem více desítek

1 V něm. orig. *Verstand und Vernunft*; tyto dva výrazy bývají obvykle oba překládány jako *rozum* a snad s výjimkou filosofických souvislostí považovány víceméně za synonyma. (Pozn. překl.)

let, než kolik zahrnuje zbytek této inkarnace. Přijměte tyto skutečnosti do své duše, zbavte se vlnobití májá a tyto skutečnosti se ve vás stanou živými silami.

Zápis B

Esoterika nás zpravuje o tom, že třetí duben roku třicet tři byl onen pátek, kdy se událo mystérium na Golgotě. Když se vážně ponoříme do meditace, můžeme v sobě pozorovat, že ze všech stran naší duše se vynořují protisíly, obklopují nás a zvolna se z nich stává velmi zvláštní protiobraz. Co je to za síly?

Je to naše karma, kterou jsme si během časů sami vytvořili. Jednou člověk pozná, že tyto síly jsou v něm příbuzné, úzce příbuzné s kosmickými silami ve vesmíru, že tytéž síly v něm, v člověku, jsou venku silami ničícími planetu.

A kdyby působily jen tyto síly, Země jako planeta by vypadla z celkového vývoje a zpusťla by.

Nakolik se teď člověku podaří spojit se se silami přicházejícími z druhé strany, se silami Krista, tolik v sobě a pro Zemi vytvoří vzestupných sil. Od mystéria na Golgotě je Kristus spojen se Zemí, avšak toto mystérium bylo připravováno již dávno před tím (vlastně se mělo uskutečnit v polovině atlantského období).

Když se člověk odhodlá vydat se s Kristovou pomocí, přesto však svobodně na cestu, pozná také, že tím slouží sobě i lidstvu. Jako obraz této cesty se uvádí, že člověk má zážitek vody, přes kterou má přejít, a mostu, který k tomu musí použít.

Je to strážce karmy, kdo se objevuje v obrazu vody, a je to karma vytvořená člověkem samotným, přes kterou musí přejít a u níž záhy pozná, že úzce souvisí s celým lidstvem a že ji musí napravovat. Činí-li tak, prospívá tím celému lidstvu.

Spojovat se s kosmem - tomu se musí člověk učit

Rudolf Steiner

GA 266/II